

Termíny APRÍL 2006

2.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , PdF UK, Račianska 59 J. Dočolomanský, M. Kevický
6.4.	štvrtok	9:30	Kurz BEE pre kazateľov a vedúcich zborov BJB , Súľovská 2
9.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , PdF UK, Račianska 59 K. Jursa, T. Kriška
10.4.	pondelok	18:00	Power stretnutie (modlit. stretnutie zboru) , Blument. 7 - priestory Spoločenstva pri Dóme sv. Martina.
14.4.	piatok	10:00	Spoločné veľkopiatočné zhromaždenie bratislavských zborov (s Večerou Pánovou) – Veľká sála Istropolisu, Trnavské mýto
16.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , PdF UK, Račianska 59 M. Paško, M. Kevický
17.4.	pondelok		Veľkonočný pondelok: Výlet do kameňolomu pri Borinke pod Pajštúnom , doprava individuálne
21.4.	piatok	17:00	Stretnutie mládeže zboru Viera , Ovrucká 5
22.4.	sobota	18:00	Vystúpenie spevokolu JAS , kostolík BJB na Palisádach
23.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , PdF UK, Račianska 59 M. Hlubočká, T. Kriška
29.4.	sobota	9:30	Konferencia delegátov zborov BJB , zbor BJB v Klenovci
30.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , PdF UK, Račianska 59. P. Kremský/M. Kevický, Ľuboš a Dáša Badiarovci
		16:00	Stretnutie rodín s detským programom , priestory Evanj. cirkvi metodistickej, Panenská 10, Bratislava
7.5.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru , PdF UK, Račianska 59. Samo Kremský, T. Kriška

Brat kazateľ Tomáš Kriška slúži 2.4. v Tekovských Lužanoch.

Informátor Apríl 2006, vydáva: **BJB 3 Viera** (bjbviera@chello.sk), 02 / 555 68 370,
nepredajné, pre vnútornú potrebu zboru BJB 3 Viera. Č. účtu: 017 189 2437/0900
Adobe Acrobat PDF verzia i na internete: <http://www.bjbviera.com/informator/>

Májové číslo vyjde v nedeľu 30.4.2006. Uzávierka 27.4.2006.

Redakcia: Michal Kevický (michalkevicky@horiaciker.sk)
Kamil Maljarčík (kamil@horiaciker.sk)
Braňo Bognár (branio@zoznam.sk)

INFORMÁTOR

ZBORU VIERA

Apríl 2006

„Ktorý oboch spojil v jedno a zboril priehradný múr“ ... (Ef 2, 14a)

Spomínam si na brata Vladka Stupku, ktorý pred istým časom veľmi zdôrazňoval vážnu skutočnosť, ktorú v zbere potrebujeme ako soľ – a síce schopnosť vyjsť z pomyselných zákopov, do ktorých sa človek vďaka niekedy neplánovaným udalostiam v zbere môže dostať. Mnohokrát to úzko súvisí aj s tým, ako sme duchovne „zostrojení“.

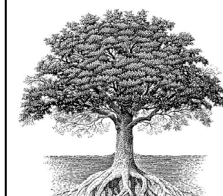
Pre mňa osobne rozhodnutie stať sa kazateľom zboru Viera bolo, a do značnej miery aj je „vychádzaním zo zákopov“ - z miesta, ktoré sa zdá byť bezpečné, ale súčasne nás oddeľuje jedného od druhého. Toto miesto pôsobí, že každý človek, ktorý sa objaví na horizonte, býva považovaný za potenciálne nebezpečného.

Asi pred mesiacom padol na staršovstve návrh, aby sme sa ako starší stretli s bratom Štefanom Driessom. Je ťažké popísať vnútorné chvenie, ktoré sa vo mne na základe tohto návrhu vytvorilo. Možno to súviselo so zvláštnymi okolnosťami zborového tábora v roku 2004. Keďže som sa rozhodol pre vychádzanie zo zákopov, súhlasil som. 12. marca sa stretnutie realizovalo. Bolo to jedinečné stretnutie. Bol priestor na úprimnosť, porozumenie a dokonca vzácnu jednomyseľnosť. Chcem sa zdieľať len s časťou toho, o čom sme hovorili. Štefan nás na jednej strane povzbudzoval svojim rozoznaním rôznych darov, ktoré jednotliví členovia staršovstva majú, na druhej strane hovoril o perspektívnych tímoch, ktoré sa rozpadli, keď bol dôraz len na duchovných daroch. Dokonca on sám po 16 rokoch služby v oblasti duchovných darov oceňuje viac zrelosť kresťana, ktorá je ovocím Ducha Svätého, než samotné duchovné dary. To neznamená, že na zborovej pôde by nemala byť vytvorená príležitosť pre používanie všetkého, čo nám Boh aj v tejto oblasti zveril. Potrebujeme vidieť možnosť obohatenia obdarovaním iného. Štefanovým vyznaním je to, o čom hovorí ap. Pavel – „A najväčšia z nich je láska“. Štefan nás pozýval k vytvoreniu nielen pracovných, ale aj priateľských vzťahov, lebo v období napätí práve tieto hlboké vzťahy pomôžu zvládnuť aj veľmi komplikované situácie.

Keď sme odchádzali zo staršovstva, uvedomil som si lekcii, ktorú som v ten večer od Pána dostal. „Postav sa proti svojmu strachu. Neboj sa prekonať čokoľvek, čo ťa oddeľuje od brata. Mnohokrát sa totiž presvedčíš, že tam kde si očakával ohrozenie zo strany iného, bola pripravená práve cez toho brata Božia pomoc, povzbudenie a jednota s tým druhým, o akej by sa ti ani nesnívalo.“

Boží Duch pôsobí, buďme Mu poslušní!

Tomáš Kriška

VERŠ NA ROK 2006

Cirkevný zbor Viera

Izaiáš 61,3

**Aby ich mohli nazvať dubmi spravodlivosti, ktoré vysadil
Hospodin, aby sa oslávili.**

Dopis od Lizardovcov zo Španielska

Milí priatelia,

sme v čase karnevalov, je pondelok, ale práve preto deti nie sú v škole – ani dnes ani zajtra. Aj ja mám voľno, tak ho využijem na písanie.

Prežili sme skoro celá rodinka nálet vírusov - mať viacdennú návštevu v rodine s tromi deťmi + práca + chrípka – nie je nič moc. Ale vďaka Bohu je to za nami a som vďačná za tieto dni kludu.

Daniel mal 7 rokov minulý týždeň, veľmi sa mu darí v škole, aj vo futbale, Paulito niekedy žiarli. Snažíme sa, aby každý v niečom inom vynikal, aby nebolo porovnávanie, nie je to však vždy jednoduché. Sára má 16 mesiacov - obdobie neuveriteľne "tvorivé" – navštevuje odpadkový kôš, vyberá veci zo všetkých šušlíkov, včera objavila, že šošovica sa môže vložiť do oboch uší...

Valencia de Alcántara (misijná stanica nášho zboru Badajoz)

Paul tam máva utorkovú skupinku.

Býva tam David a Toñi a asi pred tromi mesiacmi sa obrátila mama Toñi. Vďaka Bohu za to.

Modlite sa za jej duchovný rast.

Modlite sa za Andresa, MariJose a Antonio, ktorí sú tiež zapojení do práce v tomto mestečku.

Spevokol

Máme novú členku tímu – modlite sa za Ale - dáva vyučovanie menším deťom.

Tento rok v lete chceme zorganizovať prvé štvordňové "turné" po Extremadure.

Modlite sa za dobré kontakty s rodičmi, za väčšiu podporu rodičov a za nové deti pre spevokol.

Za deti a členov tímu, Pablo Ch., Pablo D., Holly, Ale, Jessica, Paul a ja.

Za Božie vedenie.

Za túto novú generáciu detí, aby z nich vyrástli mocní učenici, ktorí milujú Ježiša a chcú ho nasledovať. Aby poznali Ježiša osobne a dali ho poznať druhým.

Za budúci koncert na hrade v meste Merida - 18. marca.

Oliveňa

Piatková skupinka detskej evanjelizácie pokračuje. Vďaka Bohu za Mari Carmen

a Kika, ktorí sú zapojení do tejto práce. Kiko pripravuje programy ako klaun.

Vďaka Bohu za ľudí zo zboru, ktorí sú povzbudení slúžiť Bohu.

Ismael – automechanik, ktorý urobil rozhodnutie pre Krista – má teraz dievča, ktoré nie je veriace

Chodievajú obaja na našu štvrtkovú skupinku – modlite sa, aby porozumeli evanjeliu. Nezdá sa nám po čase pozorovania Ismaela, že jeho rozhodnutie pre Ježiša bolo pochopené. Myslíme, že Ismael je "presvedčený", ale nie "obrátený". Yoli, jeho dievča je otvorená, modlite sa za nich oboch.

Hľadá sa správca zariadenia

Diakonické združenie Rodina (zriadené Bratskou jednotou baptistov v SR), prevádzkovateľ zariadenia chráneného bývania pre závislých od psychoaktívnych látok METANOIA, hľadá pracovníka na miesto správcu zariadenia.

Zariadenie rodinného typu s kapacitou 6 miest sa nachádza v obci Bernolákovo a v rámci svojich služieb sa zameriava najmä na:

- odbornú postresocializačnú starostlivosť a poradenstvo
- možnosť pobytu klientov na 12 až 24 mesiacov
- pomoc pri získavaní pracovného pomeru
- vytváranie priestoru pre záujmové a voľnočasové aktivity podľa záujmu klientov

Podmienky: VŠ vzdelanie v odbore sociálna práca (alebo príbuzné odbory), bezúhonnosť, organizačné schopnosti, flexibilita, samostatnosť, znalosť práce s PC (Word, Excel, internet), prax, vodičský preukaz a znalosť cudzích jazykov vítaná.

Správca zariadenia má možnosť bývať priamo v objekte zariadenia.

Svoje žiadosti spolu so životopisom a motivačným listom posielajte na nižšie uvedenú emailovú adresu:

Kontakt: Kamil Bartoň, 02/45994795, 0903 311 513, email: metanoia@zoznam.sk

Andy McIntosh na Slovensku

Andy McIntosh, DSc, FIMA, C.Math., FInstE., C.Eng., je profesorom termodynamiky a spaľovania na univerzite v Leeds v Anglicku.

3.4.2006 18:00 DK Dúbravka Bratislava: Dôkazy dizajnu

4.4.2006 18:00 SD Nivy Bratislava: Skameneliny, kosti dinosaurov a Biblia

5.4.2006 18:00 DK Ružinov Bratislava: Potopa a Noachov koráb

6.4.2006 18:00 Budova BJB Palisády Bratislava: Dizajn, inteligencia a Slovo Božie

7.4.2006 18:00 SD Nivy Bratislava: Komplexnosť a zložitnosť, ktorá sa nachádza schopnosťou živých organizmov lietať.

Všetky akcie na Slovensku zabezpečuje občianske združenie viac informácii od začiatku marca na <http://temelios.aspweb.cz/>

Hovor, čo cítiš

Keby mi Boh daroval ešte omrvinku života, využil by som ten čas najlepšie, ako len dokážem. Pravdepodobne by som nepovedal všetko, nad čím premýšľam, ale určite by som si premyslel všetko, čo poviem. Hodnotil by som veci nie podľa ceny, ale podľa významu. Spal by som málo a sníval viac, pretože viem, že každú minútu so zatvorenými očami strácame šesťdesiat sekúnd svetla. Šiel by som, keď sa iní zastavujú, budil by som sa, keď iní spia. Keby mi Boh ešte daroval omrvinku života, jednoducho by som sa obliekol a kráčal k slnku a objavoval by som nielen svoje telo, ale aj svoju dušu. Presviedčal by som ľudí, ako veľmi sa mýlia, ak si myslia, že je nevhodné zamilovať sa, keď si starý. Nevedia totiž, že starnú práve preto, lebo utekajú pred láskou. Dieťaťu by som pripravil krídla, ale dal by som mu ich, až keď sa naučí lietať. Ľuďom vo vyššom veku by som pripomenul, že smrť neprichádza so starobou, ale so zabudnutím či opustenosťou. Toľko vecí som sa od vás naučil; naučil som sa že keď novorodenec po prvý raz chytí svojou dlaňou palec svojho otca, drží ho už navždy. Naučil som sa, že človek môže pozerieť na druhého zhora iba vtedy, keď mu chce pomôcť, aby sa zodvihol.

Hovor vždy, čo cítiš a rob, čo myslíš. Keby som vedel, že ťa dnes posledný raz uvidím spať, silne by som ťa objal a modlil by som sa k Pánovi, aby mi dovolil byť tvojím anjelom strážnym. Keby som vedel, že toto sú posledné minúty, v ktorých ťa vidím, povedal by som: „Milujem ťa.“, a nepredpokladal by som hlúpo, že o tom predsa vieš. Vždy je nejaké ráno a život nám vždy dáva možnosť urobiť dobrý skutok. Ráno nie je zaručené nikomu, ani mladému, ani starému. Možno, že dnes sa posledný raz pozeráš na tých, ktorých miluješ. Preto sa nezdržuj a urob dnes to, čo môžeš, pretože ak sa ukáže, že sa nedočkáš rána, budeš ľutovať deň, v ktorom si nemal čas na jeden úsmev, na jeden bozk, budeš ľutovať, že si bol príliš zaujatý na to, aby si im splnil posledné želanie. Buď vždy nablízku tým, ktorých miluješ, buď na nich dobrý a nájd si čas, aby si im povedal: „Je mi ťažko. Prepáč. Prosím. Ďakujem.“ A všetky tie láskavé slová, ktoré poznáš. Nikto si ťa nebude pamätať za tvoje utajené myšlienky, preto pros Pána o silu a múdrosť, aby si ich mohol vypovedať. Dokáž svojim priateľom a blízkym, ako veľmi ich potrebuješ. Tieto slová adresuj, komu len chceš. Pokiaľ to neurobiš dnes, ráno bude také ako to včerajšie.

(zaznelo na zhromaždení zboru 5.3.2006)

Paco -obrátil sa pred rokom – nie je práve v najlepšom momente svojho života. Jeho malá dcéra mala veľa zdravotných problémov, tiež ho vyhodili z práce a on svoje problémy “zvaľuje na Boha”. Nemá teraz veľký záujem o učeníctvo, hoci vieme že jeho rozhodnutie bolo pravdivé.

Vďaka Bohu za moju prácu. Mala som tiež nejaké problémy s jednou skupinou šiestakov, ale už sa to vyriešilo.

VDAKA ZA Vaše modlitby a podporu.
S láskou

Lizardovci

Sen

Bol som na nejakom zhromaždení, ale nebolo to asi u nás, lebo ako bude ďalej spomenuté, keď sa tam zhaslo svetlo nastala úplná tma. Pravdepodobne som tam bol ako zvukár, lebo som čakal na začiatok zhromaždenia a dával pozor čo sa bude diať. Bolo pred začiatkom, ľudia chodili hore dole, rozprávali sa spolu. Zrazu som si všimol, že nejaký pán začal chváliť Pána. Po chvíli sa k nemu niekto pridala. Postupne sa začali spontánne pridávať ďalší a ďalší. Bolo jasne, že to musel spraviť Boh. Bol tam prítomný i keď Jeho prítomnosť nebolo nejaké špeciálne cítiť. O krátku chvíľu chválil takmer každý. Nikto ich nevyzýval, nikto im nekázal, nikto to neorganizoval. Bolo par ľudí, ktorí boli buď extrémne odolní voči tomu, čo tam Boh konal alebo si asi nevšimli, čo sa deje a bavili sa ďalej. V tom niekoho napadlo zhasnúť svetlo. Bol to pomerne dobrý krok nakoľko vznikla ešte väčšia intímna atmosféra s Pánom a aj ti, čo sa ešte neodvážili, lebo sa ostýchali, sa pridali. V miestnosti nastala tma, ale nie úplná. Tmu prerušovali krátke jemne záblesky svetla, niečo na spôsob stroboskopu alebo blesku, ale zdroj svetla nebolo nikde vidieť. Takto to pokračovalo ešte nejakú chvíľu a potom spev pomaly ustal. Rozsvietilo sa svetlo. O chvíľu prišiel na pódium moderátor a povedal: "Pripravte sa prosím, o chvíľu začnú chvály". Neviem, či nebol prítomný toho, čo sa pred chvíľou dialo alebo čo, len som si v duchu trochu sklamané a trochu sarkasticky pomyslel: "Pravé chvály práve skončili."

Ludo Podhradský

Budem pozdvihovať svoje ruky

(niekoľko poznámok ku kázni Tomáša Krišku k téme „Uctievať, oslavovať, chváliť a velebiť Boha...“)

Tak ti budem dobrorečiť po celý svoj život; v tvojom mene budem pozdvihovať svoje ruky. Žalm 63,5

Budem pozdvihovať svoje ruky k твоjim prikázaniam, ktoré milujem, a budem rozmýšľať o твоjich ustanoveniach. Žalm 119,48

Veľakrát kontrolujeme svoje prejavy pri uctievaní, oslavovaní a chválach. Po očku pozorujeme, ako chváli sused a podvedome brzdíme alebo naopak aktivizujeme vlastný prejav. Boh nám vo svojom písme dáva návod, ako to môžeme robiť, ale bez ohľadu na formu prejavu, predovšetkým skúma postoj nášho srdca. Jednou z foriem, ktorú miluje Boh, je uctievanie a chvála so zdvihnutými rukami.

K téme zdvihnutých rúk počas chvál mám niekoľko poznámok, ktoré vychádzajú z mojich osobných skúseností. Asi pred piatimi rokmi som veľmi trpela bolesťami ľavého ramena pri akomkoľvek pohybe paží. Využila som aj modlitebné stretnutia, zamerané na uzdravovanie, ale bolesť neprechádzala. Až pri jednom modlitebnom stretnutí sa niekde v mojom vnútri ozval tichý hlas: „Chváľ Pána zdvihnutými rukami, pozdvihuj svoje ruky a predovšetkým tú „boľavú“ k nemu“. Skúsila som to a od tej chvíle sa začal proces uzdravovania môjho ramena. Dnes, po piatich rokoch, ani neviem, čo je to za bolesť. Boh ma týmto spôsobom nielenže vyučoval, ale aj súčasne uzdravil.

K téme pozdvihnutých rúk chcem ešte doplniť niekoľko osobných myšlienok, prečo Boh práve tento spôsob miluje. Ak zdvihnem ruky, dávam najavo úplnú odovzdanosť tomu, pred kým dvíham ruky hore (ak na Vás niekto mieri pištoľou a povie „Ruky hore!“ nezostáva nám iné, ako odovzdať svoj život do jeho rúk). Ak vystriem ruky k Bohu, v tej chvíli v nich nemôžem držať nič iné, čo by ma od Boha oddeľovalo, alebo zaneprázdňovalo moju myseľ a odpúťovalo moju pozornosť. Ak dvíham ruky hore, vyprosujem, aby padalo mňa Božie požehnanie, ktoré nie je ničím obmedzované. Ak vystriem aj svoje ruky, nemôžem v nich nič držať (nič z tých vecí na ktorých mi veľakrát priveľmi záleží), napr. svoje dieťa, vnúča, volant obľúbeného auta, lyžicu plnú dobrého jedla, alebo pohár s obľúbeným nápojom. V momente keď vystrieme ruky k Bohu, máme ich prázdne, a vtedy má Boh šancu vložiť do nich ešte viac...

Pavla Stančíková

Rozhodli ste sa s manželkou patriť do nášho zboru, čo bolo tým rozhodujúcim momentom?

Keď sme prišli v roku 2004 do Bratislavy, hľadali sme spoločenstvo, kde by sme sa mohli cítiť prijatí s našimi špecifikami a slobodní s našimi názormi. Rozhodujúcim momentom bolo to, že sme cítili Boží pokoj s manželkou nezávisle na sebe v tom, že by sme vstúpili do zboru Viera. Sú tu vyriešené naše problémové otázky, keďže je to zbor BJB, otázka krstu je jasná, zbor sa hlási aj k duchovným darom a mám tu aj svojich priateľov a rodinu. Preto som sa rozhodol vstúpiť do zboru Viera a manželka ma nasledovala.

Ako vnímaš Božie povolanie v svojom živote? Čo by si chcel robiť a akým spôsobom by si sa chcel zapojiť do služby v rámci nášho zboru, ale aj v rámci Bratislavy?

Čo sa týka povolania Božieho som presvedčený, že tak ako ma Pán povolal do svojej služby veršikom: „**Zvábil si ma Hospodine a ja som sa dal zväbiť, uchopil si ma a premohol.**“ (Jeremiáš 20,7a), toto povolanie je platné pre celý môj život. Ak bude príležitosť rád by som ešte v budúcnosti kázal Božie slovo. V zbore sa rád zapojím do činností, kde budem prospešný pre rozvoj zboru. V súčasnosti som členom

zborovej skupinky a máme aj modlitebnú skupinku. Chcel by som byť účastný v misijnej práci hlavne v Petržalke.

Mohol by si nám na záver prezradiť v čom ťa Pán vyučoval v poslednom čase?

V poslednom čase sme v skutočnej Božej škole. Pán nám ukazuje mnohé veci hlavne čo sa týka protestantských a evanjelických spoločenstiev. Musíme si dávať pozor, aby sme neupadli do „novozmluvného zákonníctva.“ Rozumiem tým to, že sme si vybudovali vlastne šablóny, ako má vyzeráť znovuzrodený kresťan a keď v niečom nezodpovedá našim šablónovitým predstavám už ho podozrievame minimálne vo svojom srdci. To je veľmi chorý postoj. Učí nás žiť bez kompromisov a to v každej oblasti. Nie je vždy ľahké ísť proti prúdu, ale jedine takto sa dá nájsť tá úzka cesta o ktorej hovorí Pán Ježiš, že tá vedie do života a stojí tu za to.

Za rozhovor ďakuje Kamil Maljarčík.

„Bolo mi povedané, že buď zmením svoj názor alebo budem musieť odísť.“

Rozhovor s br. Pavlom Pivkom

Mohol by si nám stručne povedať o sebe niekoľko základných životopisných údajov?

Narodil som sa v novembri 1968 na južnom Slovensku v malej dedinke v okrese Veľký Krtíš. V rannom detstve mi zistili detskú mozgovú obrnu. Táto choroba mi postihla hlavne dolné končatiny. Od roku 1979 žijem s menšími prestávkami v Bratislave. Do školy som začal chodiť na Mokrohájskej ulici, tu som aj maturoval v roku 1989. Ešte na jeseň toho istého roku som začal štúdium na Evanjelickej bohosloveckej fakulte UK v Bratislave a jeden rok som študoval v Budapešti. Štúdium som ukončil v roku 1994. Hneď po skončení som nastúpil do služby v evanjelickej a.v. cirkvi na Slovensku. Som 5 rokov šťastne ženatý s manželkou Ankou.

Ako sa začala tvoja duchovná púť? Kedy si sa obrátil k Bohu?

Vyrastal som bez živej viery v Boha. Zmena nastala keď som mal 16 rokov. Zamýšľal som sa nad zmyslom svojho života a prišiel som k poznaniu, že môj život nemá zmysel ak by sa mal skončiť smrťou v prázdnote. V podvedomí som cítil, že musí existovať hlbší zmysel ľudského života, ako ho len prežiť a potom je všetkému nezmyselný koniec.

V tom čase som sa zoznámil so študentom teológie a on mi daroval kresťanskú literatúru, musím hlavne spomenúť útlú knižku od Kristíny Royovej „Bez Boha na

svete.“ A Novú zmluvu v mäkkom čiernom viazaní. Doslova som ju „hltal.“ A keď prišiel deň „D“ v jeden novembrový večer roku 1984 Pán Ježiš vstúpil do môjho života. Bol to neopísateľný pocit plný pokoja, radosti a hlavne Božej lásky a tá sa nedá slovami opísať. Prehliadol som, akoby mi padli z očí lupiny. Viem, že bez Pána Ježiša by som skončil nie v prázdnote, ale v pekle lebo som žil svoj „slušný život“ bez Boha na svete.

Dnes už 21 rokov žijem s Pánom Ježišom a som mu vďačný, že ma našiel a zachránil.

Vieme o tebe, že si v minulosti pôsobil ako evanjelický farár? Čo ťa viedlo k odchodu z tejto služby?

Ako evanjelický farár som pôsobil 9 rokov. Z odchodu z tejto služby ma viedlo hlavne moje svedomie. Odišiel som čisto z vieroučných dôvodov. Nemohol som ďalej byť rozpoltený a konať v rozpore s Božím slovom. Bola to hlavne otázka krstu nemlúvniat, s ktorou som nemohol súhlasiť a krst Duchom Svätým, ktorý som taktiež prijal v roku 1988, ale verejne som o tom učiť nemohol. Bolo mi povedané, že buď zmením svoj názor alebo budem musieť odísť. Nemal som na výber. V mojom kroku ma podporila aj manželka Anka.

Požiar v detskom klube KOTVA a prosba o pomoc

Milí súrodenci,

iste viacerí z vás poznajú rodinu Nátherovcov z Banskej Bystrice, zboru BJB, ktorí tam v rámci občianskeho združenia Nádej deťom pracujú s rómskymi rodinami. Začiatkom marca im vyhorel klub, kde robili stretnutia pre deti predškolského a školského veku. Klub sa nachádzal unimobunkách z dreva a spolu s budovami zhorelo aj všetko zariadenie, stoličky, nábytok a pomôcky pre vzdelávanie. V tomto objekte sa okrem klubu Kotva nachádzalo aj núdzové ubytovanie pre dvanásť rodín, ktorým požiar vzal alebo úplne znehodnotil vybavenie domácností, ktoré mali.

Vďaka obetavosti miestnych ľudí sa podarilo tieto rodiny presťahovať do susedných budov a zhromaždiť potrebnú materiálnu pomoc.

Ak chcú Nátherovci v práci pokračovať, potrebujú nutne zabezpečiť náhradný nábytok a pomôcky. Z dôvodu nedostatku miesta musí byť tento nábytok stohovateľný a skladateľný. Takéto veci musia nakúpiť nové, s čím súvisia náklady, s ktorými vopred nepočítali.

Napriek všetkému naďalej dôverujú Bohu a zažívajú Božiu starostlivosť a zaopatrenie. Chceli by sme dať aj nášmu zboru príležitosť podieľať sa na pomoci vedúcej k obnoveniu tejto jedinečnej služby. Veríme tiež tomu, že praktická pomoc v situáciách, keď bol niekto spomedzi nás zasiahnutý požiarom či podobným nešťastím, je silným svedectvom o láske, ktorú Boh rozliat do našich srdiec.

Preto sme sa rozhodli vás o tomto informovať a vytvoriť variabilný symbol k číslu účtu nášho zboru, pod ktorým môžete zasielať vaše príspevky, ktoré im potom za celý zbor pošleme jednou platbou.

Číslo účtu: 017 189 2437/0900 Slovenská sporiteľňa, VS: 3002, KS: 0558, treba tak urobiť do 13. 4. 2006.

Starší zboru Viera